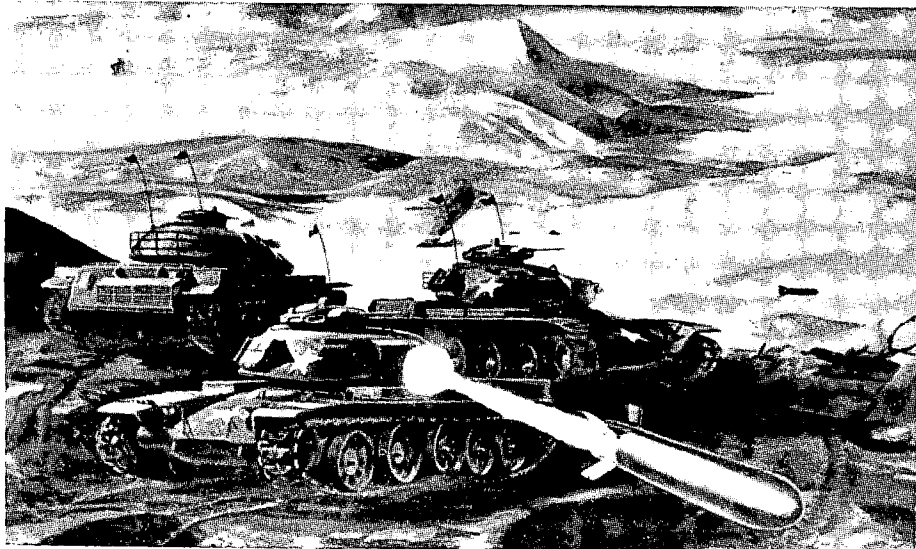

טיל „התעלומה” - נגד שריון, ביצורים וגייסות

זה מספר שנים שברשימת הטילים העומדים בפיתוחם מור פיע, בצורה מסתורית במקצת, שמו של נשק אמריקאי צפוי בעל כינוי אירי משונה במקצת: „שילאלא” שפירושו — אלה לזריקה. והנה, עתה הורם במקצת המסך מעל לתעלומה — אם כי, עדיין, מרובה בה אולי המוסתר על הנגלה. מכל מקום, לנוכח העובדה שיש המדברים על „תמורה מהפכנית באורחות לחימת-שריון” שתבוא עקב הורפת ה„שילאלא” — יש ויש ענין להציג כבר עתה את מעט העובדות שנתפרסמו עד כה. במרכז הנתונים החדשים שנתפרסמו עומדים התצלומים —

אך אלה הם תצלומים של ציורים שנועדו „למסור את התרשמותו של הצייר” — וכמובן, מבלי לגלות „למי שלא צריך” פרטים טכניים רבי-משמעות. אך עיקר טיבו ואופן-תפעולו של הנשק החדש מסתמן בכ”ז מתוכם. הציורים מעוררים רושם של טיל גדול-למדי — אף שלמעשה אינו עולה בגודלו על פגזו של תותח בן 90 מ”מ; משקלו — כ-20 ק”ג. עם זאת — הריהו בכ”ז טיל מעוצב-סנפירים, ומונחה ע”י קרן אלקטרונית — ולא עוד באמצעות חוט, כרוב קודמיו המשמשים לתפקידי נ”ט; דבר זה משחרר אותו ממספר מגבלות הכרוכות בהנחיה „כבולת-חוט”. ברם „מערכת-הנשק” החדשה איננה מורכבת, כמובן, מן הטיל לבד; לרכבו נודע תפקיד חשוב מאוד. היות ובראש-זרואשונה נועד ה„שילאלא” ללחימה נגד טנקים — היה צורך להציבו ברכב-קרב-משורין מובהק (ועובדה זו — היא גם שהדגישה בודאי, את הצורך בהנחיה אלקטרונית — ולא ע”י חוט). נראה שלכך ישמש רכב-משורין-קל חדש, מדגם „גנרל שרידאן” (על שמו של אחד מגדולי מצביאי-הפרשים במלחמת-האזרחים האמריקאית), אשר נועד לשלוש משימות העשויות מאוד להשתלב זו-בזו: סיור; הגנה נ”ט; מבצעים-מוטסים. זהו כנראה רכב נמוך-בימיוחד — בדומה לדגם הנסיוני האמריקאי T-95 — שצריחו אמנם לקוח מה„פטון” האמריקני M-48, אך שלדתו דומה כמעט בכל לזו של T-54 הסובייטי.

ברור ש„מערכת-הנשק” החדשה הציגה בפני מפתחיה מספר בעיות קשות-לפתרון. הבולטת-לעין היא: כיצד ישמרו על ההנחיה האלקטרונית בפני נסיונות שיבוש ע”י אמצעים אלקטרוניים של האויב? נראה שצבא-ארה”ב הגיע לידי המסקנה כי מבחינה טכנית — או בהתחשב במסיבות הטקטיות של קרב-טנקים מהיר-הקצב — אפשרי הדבר. הכיוון וקביעת-הטווח הנם פשוטים, כי על הקלע רק „להחזיק” את המטרה במרכז צלבי-הכונת. קלותם היחסית של הטילים אפשרה, כפי שמוסרות ידיעות לא-רשמיות (בעתונות הגרמנית), חסכון של 40% במשקל כלי-הרכב, ו-30% בגודלו (ומכאן, שוב — הנמיכות והקטון — ואתם היתרון הטקטי של פגיעות פחותה). זאת ועוד. פשטות התפעול והירי מורידה את מספר אנשי-הצוות מ-4 ל-3 — ומכאן חסכון בהקף השריון הנדרש ובמשקלו, ועל-כן אפשרות להשתמש במנוע קטן יותר; ובסיכום — התקרבות נוספת אל השאיפה: רכב-שריון-קל, קטן, מהיר, תמזין וחסכוני, בעל כוח-לחימה רב וכושר-מעבר מעולה בשטחים מכל הסוגים. לא לשוא כנראה, הושקעו כבר בפיתוחה של מערכת-נשק זו כמה וכמה עשרות מיליון דולרים.

ברם, טעות היא לחשוב כי רק ללחימת-שריון נועד ה„שילאלא”. יכולתו רבה, כמובן, גם כלפי ביצורים-שדה — ולפי ההודעות האמריקאיות גם כלפי גייסות. ואין לשכוח כי, כפי הנראה, עשוי הוא אף לשמש ראשי-מחץ גרעיני — במידה שהדבר יידרש; והרי לאחר „דייוו קרוקאט” אין כבר בכך כדי להפתיע... לפי כמה ידיעות קודמות, צפוי היה גם דגם של „שילאלא” שלא יוצב ברכב כי אם יהיה נועד לנשיאה בידי-רגלים.

הנתון החיוני, שלא הוזכר כלל בכל הידיעות שהופיעו, הוא טווחו של „שילאלא”; והסיבות לכך מובנות מאליהן.

* בינתיים נודע כי נתגלו קשיים בתפעול ההנחיה האלקטרונית — וינוסה להשתמש זמנית בהנחית-חוט, הפשוטה יותר, כדי שלא לעכב את הכנסת הטיל לשירות.